

محوریت

آیات و روایات

در تبلیغ

جود حاج حسینی

ثانوی از کلام و سخن خود حذف کنیم؟ یا به شیوه ستی ادامه دهیم؟ یا این تفکرات ادامه داشت تا اینکه عنایت خداوند حکیم همراهم شد و ریسمان تقدیرم به ارتباط با یک گروه سرحال و با نشاط گره خورد. در این زنجیره حوادث و کشاکش روزگار، نوبت به جایی رسید که بندۀ حقیر توفيق گفت و شنود با استاید و زیدگان تبلیغ را پیدا کردم و با اعضاء «واحد نوجوان و جوان» در «معاونت تبلیغ و آموزش‌های کاربردی حوزه علمیه قم» آشنا شدم.

پیشگفتار

یکی از مشغله‌های ذهنی بندۀ در دنیای تبلیغ، با توجه به مخاطب روز و جامعه کنونی، «استفاده از آیات و روایات» بود و گاهی سؤالاتی از این قبیل ذهنم را به خود مشغول می‌ساخت که:

لزوم استفاده از آیات و روایات تا چه اندازه‌ای است؟ اگر مخاطب ما نوجوان و جوان امروزی باشد، چگونه می‌توان کلام الهی و سخنان گرانمایه اهل بیت علیهم السلام را به کار برد؟ آیا ثقلین را تا اطلاع

البته وجود ضعفها و نقصها را منکر نمی شوم و در شناخت و رفع آنها، کمک و یاری می طلبم.

کلام اول برای آخر

از شما، خواننده عزیز، خالصانه خواهان بیان نظراتتان هستم. پس به هنگام مطالعه این نوشتار، قلم به دست داشته باشید و پیشنهاد و انتقاد خود را در خصوص مطالب آن، به ویژه صحت و دقیقت در به کارگیری آیات و روایات، مرقوم فرمایید! حتماً با این جانب ارتباط برقرار کرده، نظر خود را مبذول فرمایید! قطعاً اندیشه‌های شما یاری ده فکر و امید بخش ما خواهد بود.

جزاكم الله خير الجزاء
Javad-hajy@hotmail.com
صندوق پستی مجله مبلغان: ۳۷۱۸۵/۸۶۸

دور نمای بحث

این سری مقالات، بیانگر اهمیت و چگونگی «محوریت آیات و روایات در تبلیغ»، در چهار قسمت است:

۱. اولین قسمت را در این شماره، تحت عنوان «محوریت آیات و روایات» خواهید خواند که به تعریف و اهمیت آن پرداخته ایم.

در مدتی که با اعضاء واحد در ارتباط بودم و با آنها در مقوله‌های مختلف تبلیغی، فعالیتهای فرهنگی و شیوه‌های نوین آموزشی بحث و گفتگو می کردم، با «اصول کلاسداری دینی» آشنا شدم. این اصول، مباحثت کاربردی، ارزشمند و مطابق با جامعه امروز و نیازهای مخاطب است؛ طوری که رعایت آنها رنگ و لعاب جذاب‌تر و مفیدتری را به فعالیتهای تبلیغی می‌بخشد. از میان اصول مذکور، اصل «محور بودن آیات و روایات» برای من جذاب و تفکر برانگیز بود.

زمانه گذشت تا اینکه به پیشنهاد مشمول واحد، تصمیم گرفتم در مورد «محوریت آیات و روایات» سطوری چند، بنگارم.

قلم به دست گرفتم و پس از فکر و نوشتن عنوانین بحث، نگارش را آغاز کردم. وقتی به پایان رسید، احساس کردم با عنایات پروردگار سبحان، توجهات امام زمان عج الله تعالی فرجه و یاری اساتید و دوستان، جواب مناسبی را برای پرسش‌های خود به دست آورده‌ام.

بر اساس گفته‌های وحی و کلام ائمه اطهار علیهم السلام انجام داده و در کلاس ارائه کرده باشد، کلاس خود را بر محوریت آیات و روایات برگزار کرده است و به عبارت گویاتر، هنگامی در سخن ما، محوریت آیات و روایات تحقق می‌پذیرد که سه چیز با توجه به قرآن و سخن امامان معصوم علیهم السلام تهیه شده باشد:

۱. مطالب و محتواها؛
۲. ارتباط و نظم بین آنها؛
۳. نتیجه مبحث.

ممکن است شخصی نتواند هر سه مورد فوق را در کلاس رعایت کند یا برخی مباحثت به گونه‌ای باشند که نتوان همه موارد را لاحظ کرد، در این صورت، اگر مبلغ بتواند تنها سورد اول را انجام دهد؛ یعنی مطالب و محتواهای کلاس را بر اساس سخن وحی و معصومین علیهم السلام مطرح کند، به رعایت این نکته دست یافته است؛ هر چند که بهتر است به هر سه مورد جامه عمل پوشاند.

چرا وی و اهمیت

حال که با تعریف «محوریت آیات و روایات» آشنا شدید، خوب است پیرامون

۲. مراحل پژوهش در روایات؛

۳. چگونگی زمینه‌سازی بیان آیات و روایات؛

۴. نکات مهم و فرآگیر در به کارگیری آیات و روایات.

نکته

برای روشن ساختن تئوریهای این مقالات، کلاس را عرصه انتخابی جهت اجراء آن در نظر گرفتیم؛ هر چند که مطالب این نوشتار مختص به کلاس نیست و در سخنرانی، جلسات پرسش و پاسخ و بسیاری از عرصه‌های دیگر تبلیغ، قابل اجراء می‌باشد.

محوریت آیات و روایات

تعريف

مربی موفق وقتی به کلاس می‌رود، باید بداند چه می‌خواهد بگوید؟ از کجا شروع کند؟ چگونه مباحثت را پیش ببرد؟ و به کجا ختم کند؟ ممکن است مطالب مختلف، اما مرتبطی را از کتابها، مجلات، رادیو، تلویزیون و ... جمع آوری کرده، یا با تفکر و مشورت به آن رسیده و آنها را برای ارائه در کلاس نظم داده باشد. حال اگر مربی مطالب و محتوا، ارتباط و نظم بین آنها و نتیجه مباحثت مطرح شده را

امیر المؤمنین علیه السلام نیز که گهربارترین کلام بشری در سخنان او یافت می شود، درباره قرآن می فرماید: «أَنْ أَحْسَنَ الْفَصَصِ وَ أَبْلَغَ الْمَوْعِظَةِ وَ أَنْقَعَ النَّذْكُرِ كِتَابُ اللَّهِ جَلَّ وَ عَزَّ»؛ همانا زیباترین قصه ها و رسانترین موعظه ها و پرسودترین تذکرها کتاب خداوند جلیل و عزیز است.»

رها کردن یکی از این دو ثقل، نگون بختی، ناکامی و شقاوت را به دنبال خواهد داشت.

نسی مکرم اسلام که سزاوارترین درودها بر او و خاندان پاکش باد، می فرماید:

«أَيُّهَا النَّاسُ اسْتَعِوا وَ قَدْ بَلَغْتُ إِنَّكُمْ سَتَرُونَ عَلَى الْحَوْضَ فَاسْأَلُوكُمْ عَمَّا فَعَلْتُمْ فِي الثَّقَلَيْنِ وَ الثَّقَلَانِ كِتَابُ اللَّهِ جَلَّ ذِكْرَهُ وَ أَهْلُ بَيْتِي فَلَا تَسْبِقُوهُمْ فَتَهْلِكُوا وَ لَا تُعْلَمُوْهُمْ فَإِنَّهُمْ أَغْلَمُ مِنْكُمْ؛ ای مردم! گوش فرا دهید که [این پیام را به شما] ابلاغ کردم:

اهمیت و ضرورت آن سخن به میان آوریم و به این سوال پاسخ دهیم که چرا در گفتار باید آیات و روایات را محور بحث و مرکز سخن قرار داد؟

به نظر می رسد برای پرداختن به این موضوع، باید چند مطلب را مد نظر داشت:

۱. رابطه سعادت با قرآن و روایات؛
۲. ارتباط نیازهای مختلف انسان با قرآن و روایات؛
۳. جذابیت قرآن و روایات؛
۴. سفارش ائمه هدی علیهم السلام در مورد این موضوع.

۱. سعادت بشر

سعادت بشر، در گروه حیات اسلام ناب در عرصه اجتماع است و حیات اسلام نیز به عمل به قرآن و عترت است. قرآنی که چهارده قرن همواره در متن زندگی عمومی و خصوصی مسلمانان بوده است، در باره خود می فرماید:

﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلّٰتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾؛ «همانا این قرآن به [بهترین و] استوارترین راه هدایت می کند.»

۲. الكافی، ج ۸، ص ۱۷۵.

۳. الكافی، ج ۱، ص ۲۹۳.

شما نزد حوض کوثر بر من وارد خواهید شد و من از شما در باره عمل و رفتارتان نسبت به دو چیز گران سنگ سؤال خواهم کرد. آن دو چیز، کتاب خدا و اهل بیتم می‌باشد. پس هیچ‌گاه از آنها پیشی نگیرید و گرنه هلاک خواهید شد و در صدد آموزش به آنها نباشید! همانا آنها آگاهتر از شماستند.»

۲. نیازمندیهای انسان

اعتقاد شیعه بر آن است که تمام موضوعات و مطالب مورد نیاز برای نیل به سعادت دنیوی و اخروی در قرآن وجود دارد.

﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ
شَيْءٍ﴾؛ (و ما این کتاب را که روشنگر
همه چیز است، بر تو نازل کردیم).
 ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾؛
 «ما هیچ چیز را در این کتاب فرو گذار
نکردیم.»

امام صادق علیه السلام فرمودند:

۱. محل / ۸۹

۲. انعام / ۳۸، فرط: کف عنده و املهه، فرط فی الشیء و فرطه: ضیعه و قدم العجز فیه. (السان)

«إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَنْزَلَ فِي
الْقُرْآنِ تَبَيَّنَ كُلُّ شَيْءٍ حَتَّىٰ وَاللَّهُ مَا تَرَكَ
اللَّهُ شَيْئًا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ حَتَّىٰ لَا يَسْتَطِيعَ
عَبْدٌ يَقُولُ لَوْ كَانَ هَذَا أَنْزَلَ فِي الْقُرْآنِ لَأَوْ
قَدْ أَنْزَلَهُ اللَّهُ فِيهِ؟»

همانا خداوند تبارک و تعالی در قرآن
همه چیز را بیان کرده است تا آنجا که به
خدا سوگند! خداوند هیچ چیزی از
نیازمندیهای بندگان را نادیده نگرفته
است؛ به گونه‌ای که شخصی نمی‌تواند
بگوید: اگر فلان چیز در قرآن نازل شده
بود؛ مگر اینکه خداوند از قبل در قرآن
آورده است.»

اکنون برای فهم و درک سخنان
پروردگار یگانه و کلام وحی باید به
تفسیر دانا و آگاه مراجعه کنیم.
معانی و مفاهیم غالب آیات روشن و
 واضح است؛ اما برخی دیگر به آسانی
قابل فهم نیست و عقل بشری در درک
حقیقت و تأویل آن ناتوان است. این
آیات که به تفسیر قرآن «مت شباهات»
نامیده می‌شوند را تنها خداوند دانا و

فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ^{۱۰۰} را برای
جهانیان اثبات کنیم؛ طوری که قلب
سلیم، سکون، و عقل دقیق، سکوت
اختیار کند؟!

شاید بتوان برخی مطالب را از ظاهر
قرآن استخراج کرد؛ اما فهم بواطن قرآن
و آیات متشابه بدون تماسک به گفتار
انمه اطهار علیهم السلام ممکن نخواهد
بود.

هر چه زمان می‌گذرد و بر ثانیه‌های
عمر آدمی افروزده می‌گردد و دانش فراتر،
علوم دقیق‌تر و فرهنگ‌ها مترقی‌تر می‌شود،
احساس نیاز به روایات برای دقت در
برداشت از قرآن بیشتر، مملوس‌تر و
محسوس‌تر می‌شود.

امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه
شریفة **﴿فَسَلِّمُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ﴾**؛ «اگر ناگاهیید، از دانایان
پرسید». می‌فرماید:

**«الْكِتَابُ هُوَ الذِّكْرُ وَ أَهْلُهُ آلُ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَمْرَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ بِسُؤَالِهِمْ؟
قُرْآنٌ ذَكْرٌ اسْتَ وَ اهْلٌ ذَكْرٌ، خَانِدَانٌ**

کسانی که از علم خداوندی بهره مند
هستند می‌فهمند.

وقتی تاریخ را با دقت مطالعه و
حوادث و رویدادهایش را بررسی
می‌کنیم و با شخصیتهای مختلف و گفتار
و کردارشان آشنا می‌شویم، مفسر حقیقی
را کسانی می‌یابیم که با علم الهی و
دانش لدنی خود، پرده‌های جهل را کنار
زده، قلب آدمی را با مضامین بلند و
معارف رفیع قرآنی آنس داده‌اند تا آنجا
که کلام و رفتار، سکون و حرکت آنها
تفسیر مقاهم آیات کتاب خداست؛ به
گونه‌ای که قرنها پاسخگوی همه سوالات
تفسیری و ابهامات موجود در فهم قرآن
بوده است.

تاریخ گواهی عادل بر این مدعای است.
حال اگر از روایات صرف نظر کرده،
بخواهیم به صورت مستقل آیات را درک
کنیم و معارف حقه را به دنیای تشهه و
نیازمند امروز بررسانیم، آیا با تمام
پیشرفت‌های علمی، می‌توانیم همه امور و
تمامی صنوف نیازمندی انسان را از دل
قرآن به دست آوریم و آیات **﴿وَ نَزَّلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾** و **﴿مَا**

۱. نحل / ۴۳.

۲. الكافی، ج ۱، ص ۲۹۵.

الدَّرْسِ إِلَّا غَصَّاصَةً؛ سر این چیست که بحث و درس قرآن انجام نمی‌شود، مگر اینکه بر طراوت و شادابی آن افزوده می‌گردد؟

حضرت در پاسخ می‌فرماید:

«إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يَجْعَلْهُ لِزَمَانٍ دُونَ زَمَانٍ وَلِنَاسٍ دُونَ نَاسٍ فَهُوَ فِي كُلِّ زَمَانٍ جَدِيدٌ وَعِنْدَ كُلِّ قَوْمٍ غَضْرٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»^۱ [این بدان جهت است که] خداوند متعال قرآن را برای زمان محدود یا مردمان خاصی قرار نداده است؛ قرآن، تا روز قیامت، در هر زمانی جدید و برای هر ملتی با طراوت و جذاب خواهد بود.

روایات نیز از این جذابت و طراوت بی‌بهره نیستند؛ همچنان که خواهد آمد، امام رضا علیه السلام این حقیقت را بیان نموده‌اند که اگر مردم از خوبیها و نیکیهای کلام ما اهل بیت آگاه شوند، سخن ما را سرمشق زندگی خود قرار داده، از دستورات ما اطاعت می‌کنند.

۱. بحار الانوار، ج ۲، ص ۲۸۰. البال: الحال و الشأن؛ غضض؛ الغض؛ الطري. (السان)

رسول که درود خدا بر آنان باد، می‌باشدند. خداوند سبحان [انسانها را] به پرسشگری از ایشان امر فرموده است.»

طبعی است که در تفسیر آیات و فهم معانی اش باید به دانایان و اهل کتاب حمید و قرآن مجید مراجعه کنیم.

۳. جذابت زیاد

جذابت آیات و روایات، مطلب وجودانی است که با خواندن، تأمل و تدبر می‌توان آن را حس کرد.

برای رسیدن به این حس و حال معنوی و ارزشمند، کافی است لحظاتی از عمر خود را صرف فهم آیات و روایات و تأمل پیرامون آن کنیم و ثوریهای آن را با زندگی و دنیای امروز مقایسه و با اعمال امان تطبیق کنیم.

ممکن است این سؤال بر ذهنتان نقش بندد که چرا قرآن و روایات جذابت دارند و انسان را در دنیابی به زیبایی تمام هستی، سیر می‌دهند؟

جواب این پرسش را در «علل الشرایع» یاقتیم. شخصی از اسام صادق عليه السلام سؤال می‌کند:

«ما بَالْ قُرْآنِ لَا يَزْدَادُ عَلَى النَّشْرِ وَ

۴. توصیه مؤکد

انگیزه و شسوق مطالعه آیات و روایات، یادگیری و یاد دادن آنها موقعي افزایش می‌یابد که از اجر و پاداش آن با خبر شویم.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «الْوَأْوِيَةُ لِحَدِيثِنَا يَسُدُّ بِهِ قُلُوبَ شِيعَتِنَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ» کسی که گوینده احادیث ماست، به گونه‌ای که قلوب شیعیان ما را [در مسیر حق] پایدار و مطمئن می‌سازد، بر هزار عابد فضیلت دارد.»

عبدالسلام هروی از امام رضا علیه السلام نقل می‌کند که فرمودند: «رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا أَحْيَا أَمْرَنَا؛ خداوند رحمت کند بندۀ‌ای را که امر ما را زنده کند.»

پرسیدم: چگونه می‌توان امر شما را احیاء کرد؟

حضرت جواب فرمودند: «يَسْتَعْلَمُ عُلُومَنَا وَ يَعْلَمُهَا النَّاسَ فَإِنَّ النَّاسَ لَوْ عَلِمُوا مَحَاسِنَ كَلَامِنَا لَأَتَبَغُونَا أَعْلَمَ مَا رَا يَاد

بگیرد و به مردم آموزش دهد؛ چرا که اگر مردم نیکیهای سخن ما را بدانند، از ما پیروی خواهند کرد.»

در این زمینه، روایات بسیار زیاد و موثر در کتب معتبر به چشم می‌خورد. این عمل آن قدر مورد سفارش و تأکید ائمه اطهار علیهم السلام است که نقل روایت و فهم آن باید یکی از ملاکهای شخصیت دینی افراد قرار گیرد. امام باقر علیه السلام به فرزندش، امام صادق علیه السلام، می‌فرماید:

«يَا بُنَىَ الْأَغْرِفِ مَنَازِلَ شِيعَةِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامِ عَلَىَّ قَدْرِ رِوَايَتِهِمْ وَ مَغْرِفَتِهِمْ؛ فَرِزْنَدُمَا مَنْزَلَتْ وَ رَتْبَةُ شِيعَةِ عَلَيْهِ السَّلَامِ رَا بِهِ اِنْدَازَةِ رِوَايَاتِ وَ شَنَاخْشَانَ [نَسْبَتْ بِهِ مَعَارِفُ دِينِ] بَدَانِ.»

نتیجه

با توجه به اینکه سعادت انسان و عدم گمراهی او در تمسک به ثقلین

۳. مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۸۴
در روایتی به نقل از امام رضا علیه السلام آمده است که روایات نیز مانند آیات قرآن محکم و مشابه دارد. ر. ک: وسائل الشیعه، ج ۲۷، ص

یافت می شود؛ تنها با این تفاوت که محتواها غیر قابل تغییر و دگرگونی هستند، اما انتخاب و اجراء شیوه‌ها به مقتضیات زمان، مخاطب و محیط بستگی دارد.

به طور مثال، این مطلب که «استفاده غیر قانونی از اموال بیت المال حرام است». تغییرناذیر است؛ اما شیوه ارائه این محتوا، گاهی با نزدیک کردن آهن گذاخته به دست سائل صورت می‌پذیرد و گاهی با خاموش کردن شمع بیت المال برای گفتگوهای شخصی و امروز هم در بازرگانی‌های سازمانی و تنبیه رانت خواران.

وقتی با اندک تأملی می‌توانیم بهترین محتواها را در زیباترین قالبها به وسیله کلام نور به مخاطب خود برسانیم، چرا به نوآوری و خلاقیت از سویی و تدبیر در آیات و روایات و استنتاج روش‌های نو از سوی دیگر نپردازیم؛ گرچه استفاده از علوم روز و روش‌هایی که صحیح و مطابق با بینشها و ارزش‌های دینی است، ممدوح و ارزشمند است و حتی دانستن تئوریهای علوم انسانی به درک بهتر و فهم دقیق‌تر شیوه‌های اسلامی کمک

است و از طرف دیگر، همه مطالب مورد نیاز انسان در آن دو، به طور محکم و مشابه^۱ وجود دارد و از سوی سوم، خود آیات و روایات شادابی و طراوتی دارد که جذابیت فوق العاده‌ای را به دنبال خواهد داشت و از جهت چهارم، نقل آیات نورانی و روایات معصومین علیهم السلام بسیار مورد سفارش قرار گرفته است، ضرورت محور بودن آیات و روایات در القاء مفاهیم دینی در یک کلاس یا سخنرانی هویتاً می‌شود و نه تنها تبلیغ، بلکه همه شئون زندگی، فعالیتهای روزانه، تحصیل، کار، کسب روزی و ... در امور فردی و اجتماعی، همه و همه باید با محوریت دستورات الهی و فرامین ائمه اطهار علیهم السلام باشد و در هر عرصه‌ای به نظر آنها عمل شود تا سعادت حقیقی حس گردد.

بهترین تبلیغ

تجربه قرنها تبلیغ اسلام این مطلب را همچنان زنده نگه داشته است که مهم‌ترین، مؤثرترین و سودمندترین محتواها و همچنین جذاب‌ترین، زیباترین و دقیق‌ترین شیوه‌ها در آیات و روایات

می‌کند؛ اما این بدان معنا نیست که
چشمنان را تنها به لبان صاحب نظران
غربی بدوزیم.

نامناسب و بی‌دقیقی ما بوده است. امامان
معصوم علیهم السلام در بیان سخنان
نورانی خود از لبان مبارکشان، که خود به
نهایی به قدر عالمی جذابیت دارد، تنها
به گفته‌ها و شیوه‌های گفتاری بسته
نمی‌کردد؛ گاهی جواب را با سکوت
می‌دادند، گاهی پاسخ شخصی را بعد از
مدتها در فرصت مناسب مطرح
می‌کردند، گاهی شخص را به پشت بام
می‌بردند و بازار را به او نشان داده،
سخن خود را بیان می‌کردند و

حال ما چگونه توقع داریم آیات و
روایات را با شیوه‌ای همیشگی و
یکنواخت به مخاطب برسانیم و نتیجه
بگیریم!

خلاصه

خلاصه اینکه ما می‌خواهیم کلاس
دینی داشته باشیم؛ یعنی کلاسی که
معارف حقه اسلام و مذهب تشیع را بیان
کنیم و این امر بدون محور بودن آیات
قرآن و روایات اهل بیت علیهم السلام
تحقیق پذیر نخواهد بود.

بعضی از مبلغسان، به جهت
جداب‌سازی سخنان خود، خصوصاً اگر
در جمع نوجوانان و جوانان امروزی
باشند، از طرح آیات و روایات واهمه
دارند و گویا احساس می‌کنند با عمل به
تئوریهای روز یا یافته‌های ذهن خود،
بهتر می‌توانند نسل امروز را به مبانی و
تفکرات دینی و مذهب اثنا عشری آشنا
کنند و در این مسیر، گاهی محتواهای
غنی اسلامی را فدای شیوه‌های ساختگی
خود می‌کنند؛ در حالی که بارها شاهد
بوده‌ایم که کلام وحی الهی و سخنان
گهربار اثمه اطهار علیهم السلام در جمع
اقلیتهای مذهبی یا انسانهای بی‌دینِ غربی
و اروپایی خوش درخشیده و دلهایی را
به خود متمایل ساخته است.

اگر احیاناً در مواردی، بیان آیات و
روایات باعث دلزدگی، سردی و عدم اثر
گذاری شده است، به خاطر شیوه‌های